

Дамян Дамянов

Душата ми

Душата ми е дивеч луд
пред пушката на Битието,
а от цевта ѝ лъха студ
и се прицелва във сърцето.
Не се бави, о, Битие!
Ако ще стреляш, стреляй право
в сърцето ми, което е
мишена гола и отляво.
Ах, уморих се, капнах, ах!
Не бе гонитба, не бе чудо.
Приживе не веднъж умрях.
Живях умирайки. До лудост
се гоним и до днес със теб
и ти остана закачена
огромна рана с черен креп,
ала обрамчена с червено.

23. V. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8578>]